

Christopher. Det er imidlertid af flere Forandringer, som ere foretagne med den svenske Lov, klart, at dette Arbeide ikke er nogen Oversættelse, men et eget dansk Lovarbeide, som sandsynligviis tilhører *Kong Hans*, hvem ogsaa baade *Stubbæus* og *Holberg* tillægge en Söret, men som hidtil ikke har været opdage, uagtet vi vide, at *Resen* har havt et Haandskrift i sit Bibliothek med denne Titel. Den Omstændighed, at Kong Hans ogsaa i sin Stadsret har benyttet svenske Kilder, taler især for, at tillægge K. Hans den nævnte Söret, hvilken Hypothese Professoren nærmere har udviklet tilligemed de Grunde, som bestemmer ham til at antage, at den er givet i Aaret 1508. I Forbindelse hermed er han tillige kommet til at anstille en nöiere Undersøgelse med den Söret, som er trykt i Kong *Christian* den 3dies Historie ved *Krog* II. 433 ff. og som ogsaa findes i det ovenfor nævnte Hamborgske Haandskrift. Han har søgt at godtgjøre, at dens Kilder ere den Sydhollandske og Nordhollandske Söret og at den rimeligviis skyldes Kong *Christian* den Anden, og hverken *Christian* den Tredie eller Kong Hans, imellem hvilke Lovgivere Meningerne hidtil have været deelte.

Saa vel Kong Hans Söret, med tilföiede Ordforklaringer, som de her omhandlede indledende Bemærkninger, ville blive trykte i Ny Danske Magazin 6te Bind.

Vor for tidligt hedengangne *Thorlacius* forelagde, endnu faa Maaneder förend sin Död, Selskabet en Afhandling om den antike Fortælling: Herkules ved Skilleveien. Han antager i denne Afhandling at denne Fortælling er af reen græsk Oprindelse, at en dramatiseret Forestilling af denne Strid mellem Dydens og Lastens Genier har været brugelig ved Ephebernes Indvielse, og at en saadan har ligget til Grund for Prodikus's af Socrates benyttede Fortælling om Herkules paa Skilleveien. Han giver der-

paa en Udsigt over de mange Anvendelser og Bearbejdelser af denne Digtning, som træffes hos den paafølgende Tids Skribenter, saavel Græske som Romerske. Han gaaer derpaa over til at tale om de Kunstværker, hvor denne Digtning er benyttet. Blandt de i Oldtiden selv beskrevne Kunstværker finder han kun et, kaldet *Pinarax*, som af Socratikeren *Cebes* beskrives, men uden Tvivl med stærke Tilsætninger af hans egen sophistiske Opfindelse, at kunne henføres hertil. Blandt de i nyere Tider opdagede Oldtidsværker finder han 4, som han troer at kunne hendrage til Gjenstandens Oplysning. En af disse findes paa en af de Hammiltonske Vaser af høi Ælde, hvor Minerva holder Hercules, der allerede antages at have valgt, ved Haanden, medens Venus endnu søger at lokke ham ved et Æble eller en Blomst. Mercur er tilstede for at føre ham. Det andet findes paa en skjøn Vase i Hs. Kgl. Höiheds Prinds *Christians* herlige Samling. Den fremstiller, i fire Afdelinger, fire forskjellige Scener, der vise en Yngling, som indbydes ved Symboler paa blødagtig Fornöielse, men afslaaer dem alle, og i den sidste er væbnet med Sværd og Skjold, og træder den ham tilbudne Myrthekrands under Födder. Den tredie er en *Patera* i Grev *Gherardeschis* Samling i Florenz, paa hvilken atter Herkules forekommer med Minerva og en qvindelig Figur, der synes at forestille Vellysten. Det fjerde Oldtidsminde han omhandler er en *Kamee*, hvorpaa Herkules forestilles siddende, og for ham staaer Minerva, som rækker ham en Seierskrands; ved Siden deraf Venus med Amor. Lignende Forestillinger findes paa flere Gemmer, men hvis Ægthed enten er uafgjort eller endog mistænkelig, og derfor af Forfatteren forbigikkes. Han slutter med disse Ord: "Saameget synes af Skribenternes Vidnesbyrd, forbunden med Monumenterne, klart, at Mythen om Herkules paa Skilleveien har i den Græske Oldtid væ-

"ret brugt, som en i dramatiske Scener udført Allegorie, ved Börns Overgang til Ungdomsalderen, for at lægge dem paa Hjerte Vigtighed af dette Skridt for deres Fremtids Vel og Tilfredshed."

Ordbogscommissionen

har ligesom de foregaaende Aar uafbrudt fortsat sine Arbeider. Den har fuldendt Revisionen af Ordene under Bogstavet R, og har begyndt paa dem under S, hvori den er rykket frem til sætter igjennem. Ordbogens 5te Deel, indeholdende Bogstaverne P. Q. R. har i dette Tidsløb forladt Pressen.

Den meteorologiske Commission

har besørget Udgaven af Dr. *Neubers* i Apenrade anstillede Iagttagelser, for et Aar, nemlig fra 1ste Juni 1824 til 1ste Juni 1825. Disse Iagttagelser ere udførte med fortrinlige Instrumenter, og stor Flid og Tidsopoffelse, da der i hvert Dögn er gjort 10 Iagttagelser. Dette Skrift, der er affattet paa Latin, for at være tilgængeligt for alle Europas Lærde, indeholder foruden en kort Fortale af Commissionen, en udførlig Beskrivelse over Instrumenterne og hvad der ellers hörer til at uddrage Slutninger af Iagttagelserne. Det benyttede Kunstsprog forklares ligeledes. Efter Iagttagelserne følger et Arbeide af Commissionens Medlem, Professor *Schouw*, hvori han omstændeligt udvikler de Slutninger der lade sig uddrage af disse Iagttagelser.

De Iagttagelser, som under Selskabets Medvirkning udføres, paa forskjellige Steder, f. Ex. i Grönland ved Hr. Lieutn. *Holböll*, i Island ved Hr. Landphysicus *Thorsteinson*, paa de vestindiske Öer ved Hr. Licent. *Hornbech*, paa Kysten af Guinea ved Hr. Dr. *Trentepol*, i den nordlige Deel af Jydland, nemlig i Frederikshavn, ved Hr. Kammerraad